

Solinčica

List učenika i učitelja OŠ kraljice Jelene

Solin, prosinac 2010., Broj **2**

Dragi učenici i kolege,

pred vama je drugi broj «Solinčice», lista u kojem objavljujemo novinarske, literarne i likovne radove učenika i učitelja naše škole. Prošlo je dosta vremena od kada je tiskan prvi broj pa smo nastojali u tekstovima obuhvatiti sve važnije događaje i aktivnosti koji su se dogodili u našoj školi od tada do početka školske godine 2010./2011.. Neki događaji su nam sigurno i promakli, nadamo se da nam nećete zamjeriti.

U ovom broju pročitajte nekoliko zanimljivih intervjua s našim učiteljima i učenicima. Proveli smo i neke ankete, pa tako možete otkriti kako naši učenici provode Valentinovo i što o školi i učenju misle pojedini nastavnici. Progovorili smo i o nekim ekološkim i povijesnim temama koje bi vas mogle zanimati. Nekoliko stranica je posvećeno likovnim i literarnim (od kojih su neki iz prošlih godina) radovima učenika naše škole jer smo smatrali da takvim radovima treba dati na važnosti u školskom listu.

Nadamo se da ćete pronaći nešto za sebe na stranicama «Solinčice», a ujedno i pozivamo sve učitelje, stručne suradnike i učenike naše škole na suradnju. Svaka dobra ideja je dobrodošla. Javite nam što radi te da možemo objaviti u sljedećem broju.

Zahvaljujemo svim učiteljima i učenicima na suradnji i entuzijazmu. Bez njih ne bi bilo ovog lista.

Uredništvo

SADRŽAJ

Dan škole.....	3
Pedagoška služba u našoj školi	4
Dajmo im da jedu i uče!.....	6
Razgovor s Tončem Gernerom	8
Posjetili smo knjižnicu	10
Susret s Mladenom Kušecom	12
Posjetili smo kazalište	14
Humanitarna akcija- Pomoć Haitiu	14
Jedan dan s Jadrankom Bitnecom.....	15
Projekt Globe u našoj školi	16
Pismo vrapcu.....	18
Pitali smo nastavnike.....	20
Vježba gašenja požara.....	21
Božićne priredbe u našoj školi	22
Literarno - likovne stranice	23
Naši sportaši: Jerko Artuković.....	30
Putovanje iz snova - Pariz	31
Dan prometne kulture i sigurnosti u prometu.....	32
Priredba za učenike prvih razreda	33
Učenici koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima	34
Top 10 najčitača u školskoj godini 2009./2010.	35
Solin kroz povijest	36
Unicef-ov projekt „Za sigurno i poticajno okruženje u školama“ „Stop nasilju“.....	38
Eko-stranice.....	40
Valentinovo	42
Strip.....	44
Osmaši na ekskurziji.....	46

IMPRESSUM

Izdavač: Osnovna škola kraljice Jelene, Novinarska radionica, Put mira bb, Solin

Za izdavača: Darko Radić, ravnatelj

Uredništvo: Antonija Radić 7.b, Josipa Kvesić 7.a

Savjet učeničkog uredništva: Antonija Čondić-Bijader 7.b, Antea Primorac 7.b, Antonela Svalina 7.a

Urednica: Lorena Pavić

Savjet lista: Suzana Bačić, Darija Matijević

Novinarska radionica: Jerko Artuković 7.a, Josipa Kvesić 7.a, Antea Plazonić 7.b, Antonija Radić 7.b, Bože Barać 7.a, Filip Domazet 7.a, Tina Domazet 5.a, Klara Kvesić 5.a, Ivana Komić 5.a, Ivana Županović 7.a, Antea Primorac 7.b...

Fotografije: Tonči Gerner, Anita Čupić, Sanja Matić, Jerko Artuković

Grafička obrada: Siniša Bebić

Tisak: GM grafik

Naklada: 500 kom

DAN ŠKOLE

Dana 7.10.2010. godine u našoj školi Kraljice Jelene održala se priredba u čast 5. godišnjice naše škole. Počasni gosti bili su ravnateljica Osnovne škole Don Lovre Katić, don Vinko Sanader, ravnatelj Osnovne škole Vjekoslav Parać, zamjenik predsjednika Solina i drugi. Dočekao nas je školski zbor s pjesmom Lijepa naša, zatim nas je prigodnim govorom pozdravio ravnatelj. Iza ravnateljeva govora na pozornici su

se izmjenjivali razni izvođači. Neki od njih su: Filomena Puljiz s pjesmom „Moj si anđeo“, dva druga razreda su nas počastila plesom i igrokazom, mladi glazbenik Ivo Kralj nam je odsvirao skladbu na klaviru, tri djevojčice 5.d razreda su nam otpjevale pjesmu „Lako je sve“, uz pratnju svog biv-

šeg učitelja Ante Markovića, naši su nam sedmaši izveli igrokaz „Dobro da učimo njemački“. Na kraju su nam naše učiteljice otpjevale dvije pjesme. Sve ove točke najavljujale su nam naše dvije voditeljice iz šestog razreda. Ovo su samo neke od izvedenih točaka. Priredba je održana u ugodnoj i svečanoj atmosferi, a nakon nje održan je i domjenak za sve goste i djelatnike škole.

Karla Jajić i Dora Gatalica 5.b

PEDAGOŠKA SLUŽBA U NAŠOJ ŠKOLI

U našoj školi radi stručno razvojna služba koju čine psiholog, pedagog i defektolog. Zanimalo nas je tko što radi pa smo ih posjetili i postavili smo im neka pitanja.

Koji je posao pedagoga?

Sanja: Učenik je osnova i smisao djelatnosti škole i pedagoga. Radi ostvarivanja njegovih potreba, prava i obaveza, pedagog surađuje s učiteljima, roditeljima i svima koji mu u tome pomažu. Stoga je djelatnost rada pedagoga raznovrsna i složena.

Pedagog pomaže u stvaranju i poboljšavanju uvjeta u školi, rješavanju odgojnih i obrazovnih problema, povezivanju svih sudionika bitnih za rad u školi. Rad pedagoga u školi može se podijeliti na više područja: planiranje i programiranje, rad s učenicima, rad s učiteljima te rad s roditeljima.

Jeste li zadovoljni ponašanjem djece u školi?

Sanja: Uglavnom se učenici ponašaju primjereno i poznaju i izvršavaju svoje obveze. Jedan od pokazatelja primjerenog ponašanja su i izrečene pedagoške mjere. Tako smo na kraju prvog obrazovnog razdoblja imali 23 pismene opomene razrednika, 3 ukora i 5 strogih ukora što je na ukupan broj učenika od 921 učenika 3% učenika s izrečenim mjerama. (Nap. podaci šk. god. 2008./09.) Svaka nova generacija nosi sa sobom i određeno ponašanje koje treba razumjeti i sagledati u širem kontekstu društva u kojem živimo.

Što je najveći izazov u vašem poslu?

Sanja: Najveći izazov je odgojiti sretnu i odgovornu djecu u vremenu kada smo suočeni s krizom vrijednosti u društvu. Zato im moramo pokazati koliko su nam važni jer davanje ljubavi je najveće dobivanje.

Volite li svoj posao?

Sanja: Posao u školi je lijep i odgovoran, posao koji traži jako puno strpljenja. Mislim da je svaki posao mučenje ako ga ne radite s ljubavlju, a naročito u školi gdje ste stalno s učenicima, nastavnicima i roditeljima koji traže od vas određenu pomoć. Djeca su naše najveće bogatstvo. Koliko u njih budemo ulagali, toliko će nam biti vraćeno.

Sanja Matić, pedagoginja

Kakav je posao defektologa u školi?

Latica: Posao školskog defektologa sastoji se od suradnje i rada s učenicima, učiteljima i roditeljima. Što se tiče neposrednog rada s učenicima, u poslove defektologa spada rad na otkrivanju teškoća u razvoju tijekom pedagoške opservacije, pojedinačni odgojno-obrazovni rad s učenicima s posebnim potrebama (učenici s teškoćama u razvoju, učenici sa smetnjama u ponašanju i emocionalnim teškoćama, teškoćama u odrastanju itd.), skupni odgojno-obrazovni rad s učenicima s pos. pot., profesionalno informiranje učenika s pos. potrebama, provođenje utvrđivanja psihofizičke zrelosti za upis u prvi razred.

Latica Orlandini-Petrić, defektologinja

uključene u odgoj i obrazovanje te djece i pomoći im u radu s njima. Vi učenici ste tu jako bitni, jer možete biti podrška takvom učeniku i pomoći mu, ali možete i odmoći. Trebate stalno imati na umu da su ta djeca s određenim posebnim potrebama i da je njihovo ponašanje rezultat toga. Zato, ukoliko se određeni učenik neprihvatljivo ponaša ne smije ga se odmah osuđivati, već je najbolje vlastitim mu primjerom pomoći u učenju prihvatljivog ponašanja.

Mi odrasli imamo važnu i tešku ulogu učiti vas prihvaćanju različitosti i empatiji. Koliko u tome uspijevamo vi ste nam najbolji pokazatelj.

Koja je zadaća psihologa u školi?

Biljana: Psiholog je stručni suradnik u školi koji pomaže djeci, roditeljima i učiteljima kako bi bolje prepoznavali psiho-fizičke potrebe djece. On pomaže učenicima u profesionalnom usmjerenju na način da ih informira, educira i savjetuje. Također sudjeluje i ispitivanju psiho-fizičkog stanja djece dorasle upisu u prvi razred.

Koje bi kvalitete trebao imati dobar psiholog?

Biljana: Morao bi biti stručan i kompetentan, suosjećati s onima koji mu se obraćaju za pomoć te iznaći valjane načine pomoći za svako dijete.

Ima li škola savjetovanište za djecu i roditelje?

Biljana: Svaka škola ima savjetovanište u stručnoj službi škole, pa tako i naša i svatko tko želi može se obratiti za pomoć na telefon službe 683-642.

Mirjam Mustapić 8.c

Jeste li zadovoljni ponašanjem djece u školi?

Latica: Mislim da je ponašanje naše djece slično ponašanju djece u drugim školama. Što se tiče onih koji iskaču po svom ponašanju od ostalih učenika, često su to prolazne razvojne faze, kao što je pubertet, koje uglavnom dođu i prođu. Jedan dio takvog ponašanja je nažalost rezultat nečeg puno težeg i proizlazi iz problema koje to dijete ima u obitelji, ili je rezultat nekih njegovih teškoća u rast u razvoju.

Jako je bitno senzibilizirati sve

Biljana Bradarić, psihologinja

Dajmo im da jedu i uče!

Potaknuti veličanstvenim projektima udruge Zdenac, odlučili smo u dogovoru s ravnateljem škole gospodinom Darkom Radićem pozvati predstavnicu udruge Zdenac gđicu. Maricu Rukavinu da u korizmenom vremenu posjeti našu školu. To se doista i dogodilo u veljači 2010. g. Svrha posjeta bila je upoznati učenike naše škole s raznim potrebama i projektima udruge i senzibilizirati učenike za pomoć onima kojima je ta pomoć najpotrebnija, a to su zasigurno djeca koja žive u zemljama Trećeg svijeta. Isus je jednom zgodom za vrijeme svog javnog djelovanja rekao: »Blaženije je davati, nego primati.« Potaknuti Kristovim primjerom i riječima i mi smo odlučili u našoj školi kroz korizmeno vrijeme biti mali misionari, pomažući onima kojima je ta pomoć najpotrebnija.

Nekoliko crtica o samoj udruzi Zdenac. Udruga Zdenac je udruga milosrđa za siromašne. Osnovana je 2003. godine u Splitu, a Statut udruge Katolička crkva je odobrila 2009. godine. Poslanje udruge je promicati ljudske vrijednosti i solidarnost u društvu po uzoru na Isusa Krista. Misiju udruge ostvaruje na području Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Afrike i Južne Amerike.

Posjet je bio zasigurno veoma zanimljiv i plodonosan. Na početku druženja s djecom predstavnicu udruge je u školskoj knjižnici s učenicima 5.c i 7.c razreda održala kratku i veoma zanimljivu prezentaciju o životu siromašne djece u Tanzaniji s osvrtom na veoma teške uvjete njihova života te o problemima s kojima se ta djeca susreću tijekom života kao što su npr. neishranjenost, nezaposlenost njihovih roditelja (siromaštvo u materijalnom i duhovnom pogledu), zatim o načinu

i uvjetima školovanja djece i to samo one djece čiji su roditelji malo imućniji, a njih je nažalost veoma malo.

Gđica Rukavina predstavila je učenicima neke od projekata udruge Zdenac. Projekt «Moja dva kruha» koji se temelji na Isusovu čudesnom umnažanju pet kruhova i dvije ribe za pet tisuća ljudi. Ovim projektom pozivaju se svi ljudi dobre volje da svojim trajnim nalogom na svoj tekući račun, s minimalnih 15 kuna mjesečno (tj. iznosom kojeg bismo potrošili na kupovinu dva kruha) budu stalni dobrotvori sadašnjih i budućih djela milosrđa udruge Zdenac. Projekt «Kumstvo» odnosi se na školovanje siromašne i napuštene djece. Postoje dvije mogućnosti financiranja školovanja djece. Prva je mogućnost uplate 36 E kojom omogućujete školarinu i hranu jednom djetetu tijekom cijele školske godine. Druga je mogućnost uplata od 120 E kojom omogućujete hranu, školarinu i smještaj jednom djetetu cijelu školsku godinu.

Osim gore navedenog, gđica. Rukavina potaknula je učenike da je siromašnoj djeci uz materijalnu pomoć potrebna i duhovna koja se odnosi na molitvu Zlatne krunice za misionare i potrebito stanovništvo u Hrvatskoj i zemljama Trećeg svijeta.

Učenici su bili oduševljeni prezentacijom i radom udruge što se moglo zaključiti iz postavljenih pitanja predstavnici udruge pred sam kraj susreta.

Kao škola uključili smo se u gore navedene projekte udruge kroz prikupljanje novčanih sredstava po svim razredima od prvog do osmog, te smo na taj način željeli dati svoj mali, ali vrijedni doprinos u moru potreba. Osim vjeroučitelja Tomislava Budića i vjeroučiteljica Helene Lekić i Ksenije Jelavić-Šako svoj doprinos i podršku dali su i drugi kolege uključivši se u projekt .

RAZGOVOR S TONČEM GERNEROM, PROFESOROM HRVATSKOG JEZIKA

Postavili smo neka pitanja jednom od najpopularnijih nastavnika u našoj školi Tonču Gerneru. On je jedan od najstarijih nastavnika naše škole i stoga nas je zanimalo kako je bilo nekad, a kako danas raditi u školi. Pitali smo ga još štošta drugo.

Kada i gdje ste završili fakultet?

PROFESOR TONČI: Davne 1978. godine u Zadru.

U kojim ste školama sve radili i što ste radili?

PROFESOR TONČI: U dosta škola. Bio sam pedagog škole u Pakoštanima kod Zadra.

Kako vam se sviđa raditi u našoj novoj školi?

PROFESOR TONČI: Naša škola je prekrasna, čista i uredna s najboljim učenicima u Republici Hrvatskoj i šire. Iako ima nekih koji nam to žele pokvariti, no na sreću njih je jako malo.

Koliko dugo radite u školama?

PROFESOR TONČI: Oko dvadeset godina sa prekidima.

Kakav imate odnos sa učenicima?

PROFESOR TONČI: Učenici su uvijek izazov i svaka nova generacija donosi nešto novo, a ja nastojim to prepoznati i naći zajednički jezik. Nadam se da u tome uspijevam što se i vidi i po tome kad nekome dam jedinicu, nitko se ne ljuti jer zna da je to i zaslužio. Kad su u pitanju ocjene, uvijek nastojim učenicima pružiti drugu, pa i treću priliku.

Što vi mislite da li je učenicima teško učiti ili oni to ne žele?

PROFESOR TONČI: To je individualno. Nisu svi učenici isti. Nekima je škola preko glave i ne trude se dobro, dok većina sudjeluje u radu i zadovoljava formu, a postoje i neki koji se ne trude i iskorištavaju sve blagodati našeg školskog sustava. Mišljenja sam da učenicima nije lako, da je plan rada preobilan i da ostavlja malo prostora za slobodno vrijeme.

Bili što promijenili u vašem radu i radu vaših kolega?

PROFESOR TONČI: Uvijek postoji mogućnost da se nešto uradi bolje.

Ispričajte nam neku zanimljivu zgodu iz vašeg dugogodišnjeg rada u školi?

PROFESOR TONČI: Zanimljivosti je bilo jako puno, no nikad neću zaboraviti slučaj malog Ivica iz Osnovne škole u Novigradu, kad sam prvi put radio kao profesor hrvatskog jezika. Zamjenjivao sam kolegu na bolovanju. Mali Ivica imao je sve jedinice što me pomalo rastužilo. Nakon upoznavanja i zbližavanja s učenicima pročitao sam u Slobodnoj Dalmaciji natječaj za najbolju pjesmu Dalmacije posvećenu Majčinom danu. Zamislite kakvo je bilo moje iznenađenje i radost kada sam pročitao da je mali Ivica napisao najbolju pjesmu.

Razlikuju li se današnje generacije učenika od onih prije dvadeset godina?

PROFESOR TONČI: Razlikuju se i to je normalno. Današnja djeca žive potpuno novim životom, čemu je doprinijelo moderno doba, informatično doba, gdje je sve dostupno u virtualnom svijetu, što pomaže kvalitetnijem znanju i mogućnostima da se do njega dođe. Međutim djeca su uvijek djeca i uvijek zahtijevaju i traže puno pažnje, ljubavi i razumijevanja. Iskreno se nadam da će zadovoljiti svoje potrebe i biti sretni u životu, a donekle to znači i uspjeh u školi.

Čime se bavite kada niste u školi, imate li neki hobi?

PROFESOR TONČI: More, brod, ribe tj. sve vezano uz more.

Što biste preporučili našim učenicima?

PROFESOR TONČI: Preporučio bih, ako je to preporuka, da nastoje biti to što jesu, da budu sretni i zadovoljni u životu, da izvršavaju svoje obveze, poštivaju i uvažavaju jedni druge i da, ako bude sreće, pronađu prave prijatelje.

Antonija Radić i Antonija Čondić-Bijader 7. b

Jeste li znali. . .

Svjetski rekord za skok u vis za žene na Zemlji iznosi 2, 09m. Na Merkur, gdje vlada slabija gravitacija ista atletičarka bi mogla skočiti dvostruko više, pa bi mogla preskočiti slona.

Kad bi automobil mogao voziti bez prestanka oko ekvatora brzinom od 100 km/h trebalo bi mu 16 dana, 16 sati i 45 minuta za ophodnju. Vozeći se oko Zemlje od sjevernog do južnog pola i natrag stigao bi 80 minuta ranije jer Zemlja nije posve pravilna kugla.

Kopaču koji kopa rupu kroz Zemlju brzinom od 1 m/min, trebalo bi 24 godine da stigne na njezinu drugu stranu.

Sveukupna sol u svjetskim morima prekrila bi Evropu pokrovom debelim 5 km.

Najveći krastavac koji je ikada izrastao težio je 9, 1 kg. Od njega bi se moglo narezati toliko ploški da bi bilo dovoljno za 1000 sendviča.

Kad bi se sve stanice ljudskog tijela složile jedna do druge, protezale bi se oko 1000 km, što je udaljenost od Pariza do Rima.

Godine 1974. jedan je od budističkih svećenika napamet naučio odrecitirati 16 000 stranica budističkog teksta, što je jednako nizu knjiga naslaganih tako da odgovara visini šestogodišnjeg djeteta.

Čovjek ima više od 600 mišića, a gusjenica prosječne veličine ima ih više od 2000.

Američki farmer Charles Osborne počeo je štucati 1922. i nastavio sve do 1990. godine štucajući bez prestanka punih 68 godine.

Najviše se ljudi vozilo na jednom motociklu 1995. godine. 47. Svi su bili članovi brazilske vojske. Motor je bio Harley Davidson od 1200 cm³.

POSJETILI SMO KNJIŽNICU

Koliko školarci vole čitati knjige? Posjećuju li često knjižnicu? Koliko naša školska knjižnica ima knjiga?

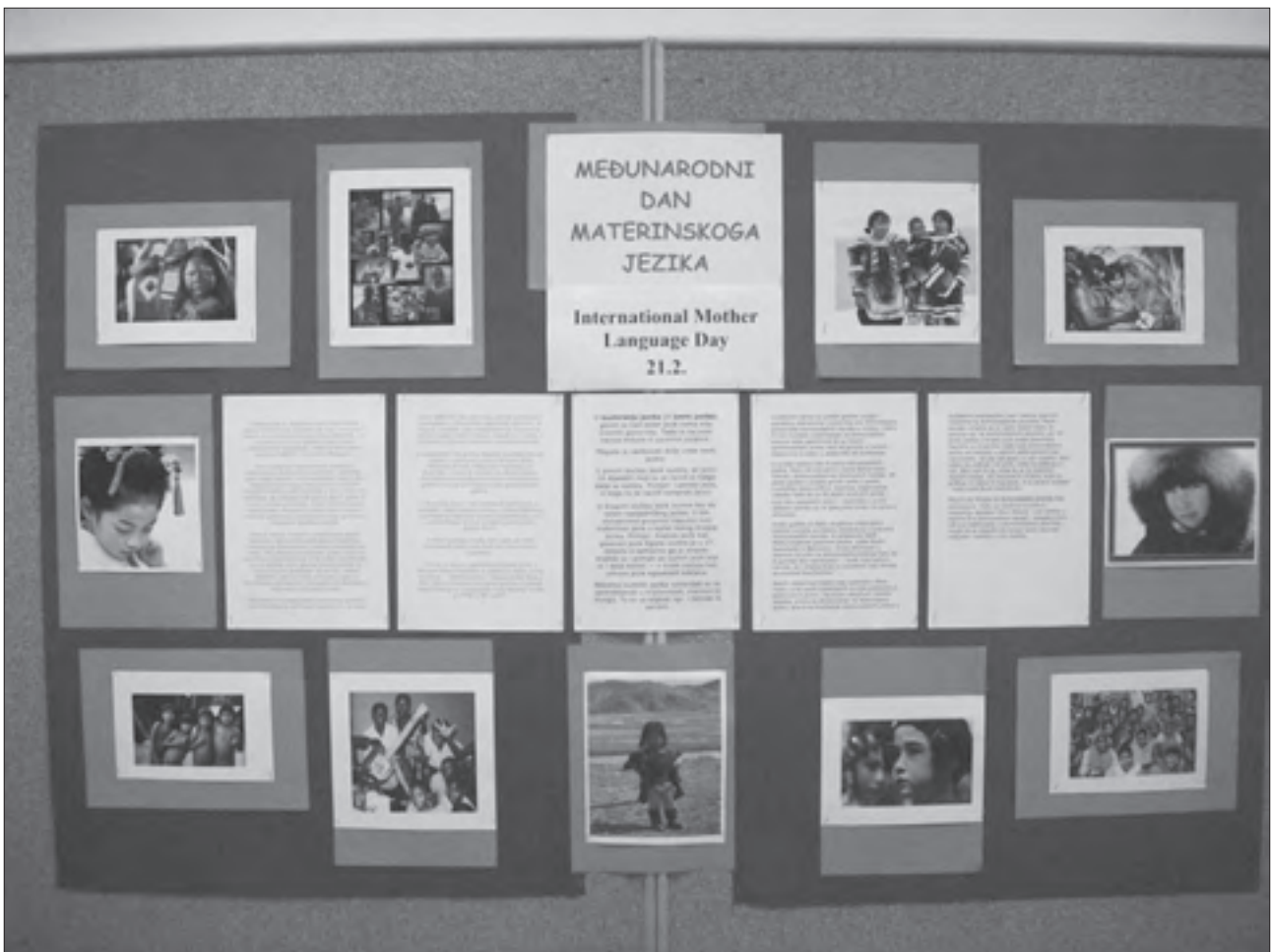
Ovakva i slična pitanja motala su se glavama desetogodišnjaka, učenika 4.c (sada 5.c) razreda Osnovne škole kraljice Jelene. Kako i ne bi! Jer, zadatak nije nimalo lak! Napraviti intervju s knjižničarkom i saznati što više podataka o našoj knjižnici. Pa, evo naših prvih novinarskih koraka!

- Kako se zovete?

Zovem se Vesna Kurtović.

- Možete nam ukratko pojasniti naziv „školska knjižnica“?

Školska knjižnica je prostor namijenjen učenicima i učiteljima. Pruža pomoć pri učenju, nudi raznovrsne knjige, omogućuje im učenje kao i samostalno istraživanje. To je mjesto gdje se učenik uvodi u svijet knjige i čitanja.

- Koliko dugo već radite u knjižnici?

Radim 12 godina.

- Što obuhvaća posao školskog knjižničara?

Posao knjižničara je dosta opširan. Obuhvaća:

- stručno knjižničnu djelatnost,
- odgojno obrazovnu djelatnost,
- kulturnu djelatnost,
- ugošćavanje pisaca, obilježavanje obljetnica, filmske projekcije.

- Koliko naša knjižnica ima knjiga?

Naša školska knjižnica raspolaže s oko 3700 knjiga. Svaka knjižnica osnovne škole bi trebala imati fond od 10 knjiga po učeniku.

- Kako birate nove naslove knjiga?

U dogovoru s učiteljima i učenicima. Dogovaramo se koje su knjige kao i stručna literatura neophodne za rad.

- Posuđuju li djeca osim lektire i druge knjige koje ih zanimaju?

Kako ne, djeca s lakoćom posuđuju i druge knjige. Veliki interes pokazuju za knjige o Harry Potteru i Kronike iz Nar-nije.

- Koliko djeca čitaju?

Uvijek postoje djeca koja vole čitati i često posjećuju knjižnicu, kao i oni koji to nerado čine. Ipak, moram naglasiti da učenici nižih razreda pokazuju veći interes za čitanjem.

- Događa li se da su knjige prilikom vraćanja oštećene?

Vrlo rijetko jer ih djeca zaista paze i čuvaju.

- Koje su Vama najdraže knjige?

Volim književnost iz doba realizma te stručnu literaturu iz područja umjetnosti.

- I za kraj, možete li nam preporučiti knjigu koju bi trebali pročitati, a nije za lektiru?

Ima ih mnogo dobrih i poučnih, ali evo mogla bih izdvojiti jednu pod nazivom „Biti sretan ti-nejdžer“.

- Zahvaljujemo na suradnji i vidimo se prilikom našeg sljedećeg posjeta knjižnici.

SUSRET S MLADENOM KUŠECOM

Knjižnicu OŠ kraljice Jelene u Solinu 14. rujna 2009. godine, posjetio je poznati dječji pisac i novinar Mladen Kušec.

Kroz šalu, smijeh i zanimljive priče pokušavao je djeci i ljudima pomoći da nađu sebe. Svi razgovori koje je vodio s djecom su puni ljubavi i poštovanja. Zato djeca rado razgovaraju s njim.

Postavio je nekoliko zagonetki iz svojih knjiga našim malim vragolanima, a oni su mu spretno odgovarali. Za uzvrat i oni su njemu postavili pitanja na koja su dobili iscrpne odgovore. Izveo je jednu djevojčicu ispred svih. Pitao ju je kako se zove, a ona mu je rekla svoje ime i prezime te koliko ima godina. Zapitao ju je opet imaš li muža i djecu. Ona je odgovorila da ne, a on njoj: "Ja vidim odraslu ženu koja se udala i ima djecu."

Pisati ove divne knjige je počeo kada je imao trinaest, četrnaest godina dok je čuvao djecu svoga brata i dvije sestre. Što god su djeca napravila, on je bio kriv jer je bio najstariji, pa im je počeo pričati priče da ih umiri i tako je sve počelo. Izmišljao je male pjesmice i zagonetke. Književnik Milivoj Matošec sve je pokrenuo objavivši jednu njegovu pjesmu.

O mobitelima je rekao: „Meni se ta čuda tehnike jako sviđaju, iako s mobitelom ne znam što bih, no nije kriva naprava već ja.“

Kada mu je zazvonio mobitel, nije znao kako da ga ugasi pa ga je dao našem ravnatelju Darku Radiću koji ga je isključio. Ali tu nije kraj, zazvonio mu je i drugi pa je i toga dao našem ravnatelju.

O važnosti druženja s djecom u svom životu rekao je: »Da, ja sam pisao mnogo o djeci i još uvijek pišem, često se družim s djecom i to mi je pomoglo da zadržim mlad duh.«

Na kraju susreta podijelio je nekoliko autograma. Za sve nas to je bio nezaboravan događaj.

Filip Mišadin 8. a (generacija 2009./10.)

Kako su učenici 3. b doživjeli susret s piscem Mladenom Kušecom:

“Na susretu s piscem Mladenom Kušecom bilo mi je vrlo lijepo i zanimljivo. Pisac nam je čitao zagonetke i prezentirao nekoliko svojih knjiga. Ispričao nam je kako su nastale neke od njih i kako je uopće počeo pisati knjige. Posebno mi je bilo zanimljivo što je jednu knjigu napisao i posvetio svojoj unuci kao poklon za rođendan.”

Dora Sučić

“Bilo mi je super! Ugodno me je iznenadio. Iako je bio stariji nego što sam zamišljao, bio mi je zabavan. Najzabavnije mi je bilo kad je pričao viceve. Mislio sam ga nešto pitati, ali kada je došlo vrijeme za postavljanje pitanja, počeo sam se sramiti. Šteta!”

Marul Babić

“Bilo mi je lijepo na susretu s M. Kušecom. Mislio sam da je mlad, a on star kao moj djed. Radovao sam se početku susreta. Mladen je bio smiješan i veseo. Postavljao nam je zagonetke, a mi smo odgovarali. Bilo nam je zabavno, ali je kratko trajalo. Drago mi je da sam prvi put upoznao pisca.”

Boris Graničić

“Bilo mi je divno. Bio je to moj prvi susret s nekim književnikom. Mislila sam da je M. Kušec mlađi i da će biti manje djece, ali svejedno mi je bilo lijepo. Djeca su postavljala zanimljiva pitanja, a i on je zanimljivo odgovarao. Bilo mi je žao što nisam imala hrabrosti postaviti mu neko pitanje.”

Ivona Mateljan

POSJETILI SMO KAZALIŠTE

Labuđe jezero, najpopularnije djelo svjetskih baletnih repertoara tijekom posljednjih sto trideset godina od svojega nastanka, postalo je sinonim za baletno kazalište. Melodramatična ljubavna priča o dobru i zlu jednako može pripadati legendama bilo kojega naroda, dok veličanstvena glazba romantičnog i osjećajnog Čajkovskoga i dijelovi koreografije Petipaa i Ivanova, kojih se dijelovi, poput muzejskih dragocjenosti čuvaju u gotovo svakoj izvedbi, uvijek iznova pobuđuju oduševljenje diljem svijeta.

Učenici 3. b (šk. god. 2009./2010.) razreda naše škole, u pratnji učiteljice Anite Čupić, imali su priliku u petak, 5.3.2010. uživati u ovoj prekasnoj baletnoj bajci. U ostvarivanju čudesnog ugođaja ove predstave u mnogome su pridonijeli raskošna scenografija, kostimi i svjetlo.

Anita Čupić

Humanitarna akcija - Pomoć Haitiu

humanitarni koncerti, škole su počele prikupljati novac, a tako i naša škola. Mnoga djeca i roditelji uključili su se u humanitarnu akciju. Skupili smo nekoliko tisuća kuna. Ovo je do sada najveća humanitarna akcija u svijetu. Dokazano je kako ljudi mogu biti solidarni.

Josipa Kvesić 7 a

Potres jakosti 7 richtera pogodio je Haiti 12. siječnja 2010. i izazvao veliku katastrofu. Gotovo sve kuće u glavnom gradu i okolici su srušene, mnoga djeca su poginula, a mnoga ostala i bez roditelja. U tom katastrofalnom potresu stradali su mnogi ljudi. Svakim danom broj žrtava bio je sve veći. Cijeli svijet se uključio u humanitarnu akciju, održani su mnogi

JEDAN DAN S JADRANKON BITNECOM

Dana 16. veljače 2010. u našu školu došao je jedan ne tako poznat pisac Jadranko Bitenc. Rođen je 1951. godine. Pričao nam je o svome životu, a najviše o tužnom djetinjstvu, kako su ga roditelji tukli. Tata mu je bio alkoholičar, a majka je podržavala to da ga njegov otac tuče. Tada mu je došla misao da napiše knjigu „Twist na bazenu“ i da u njoj piše o svome djetinstvu. „Twist“ znači brzi ples. Ovo je jedan ulomak iz te knjige: „...kliznem s drvene klupe, spustim se na koljena, raširim ruke počnem: Pogledaj, draga, proljeće je i ptičice se zekaju na granama! Dodirnem joj koljena. Padne tako zvučna pljuska da je sve lišće s grana popadalo, sve ptičice odletjele u toplije krajeve, ako znate što mislim. Uzbuđeno ustane. Ne znam gdje je pogreška: Pjesma ili koljena? Pridignem se i ja. U očima joj ugledani odsjaj. Spustim malo glavu...“

Počeo je pisati knjige u svojoj osnovnoj školi u Gospiću... pričao nam je kako i nije baš prolazio sve odličnim, ali da mu je hrvatski uvijek bio pet. Kaže: „Kada bismo trebali neki sastavak za domaću zadaću napisati, ja bih uvijek napisao dvije, tri jer sam volio pisati...“ Sanjao je da će biti liječnik, a ne pisac... Mislio je da će sve knjige koje bude pisao trebati izmisliti. Uzor mu je bio, a i danas je, Albert Camus. Volio je čitati knjige po svom izboru, ali ne i lektire. Dosta knjiga govori o njegovom vlastitom životu. Napisao je puno knjiga, ali ih je samo par objavio... Najuspješniji roman mu je „Twist na bazenu“. Jadranko Bitenc piše samo romane, ali kada je bio mlađi, kad bi se

zaljubio, znao bi napisati i koju pjesmicu. Jedan roman piše 2 do 3 godine... Pošto nam je bio jako zanimljiv, odlučili smo mu postaviti par pitanja!

Koji vam je najsretniji trenutak u životu?

Najsretniji sam bio kada sam otišao na Vojnu akademiju i pobjegao od svojih roditelja koji su me tukli.

Što vas najviše inspirira za pisanje i gdje pišete?

Najviše pišem popodne jer sam ranoranilac (ujutro se budi rano) i tad volim šetati kroz prirodu i piti kavu. Pišem oko dva sata u svojoj sobi.

Kakve knjige pišete?

Samo romane.

Pišete li romane za djecu ili i za odrasle?

Pišem samo romane za djecu jer nisam ni ja još odrastao.

Upravo piše jedan roman za tinejdžere... jer kaže: „Pisanje je zanat.“

PROJEKT GLOBE U NAŠOJ ŠKOLI

Projekt Globe, Globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša, je program koji predviđa redovita i kontinuirana učenička mjerenja i opažanja u neposrednom okolišu. Mjerenja i opažanja obavljaju se na području atmosfere, vode, tla i pokrova, a rezultati istraživanja se međusobno upotpunjuju i povezuju, čime se ostvaruje program cjelovitog praćenja stanja okoliša. Sudjelujući u projektu, učenici na konkretnim primjerima primjenjuju školska teoretska znanja te iskustvenim učenjem stječu nove spoznaje o cjelovitost okoliša, razvijajući pritom pozitivne stavove, ali i samosvijest temeljenu na svom aktivnom sudjelovanju.

Danas je u projekt uključeno 97 zemalja, a glavni nositelj programa je NASA, američka državna uprava za atmosferu i svemir, znanstvene ustanove i sveučilišta uz podršku State departmenta vlade SAD. U RH program vodi Agencija za odgoj i obrazovanje kao dio Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.

U program je danas uključeno preko 100 zemalja, s ukupno preko 13.000 škola, a na svakom od kontinenata (pa čak i na Antarktiku) postoji bar jedna GLOBE škola.

Stella u Gračacu na Međužupanijskoj smotri.

Ekipa naše škole s pohvalama za sudjelovanje na Međužupanijskoj smotri Gračacu (ožujak 2010.)

Naša škola je također član velike Globe obitelji. Učenici naše škole plasirali su se na Međužupanijsku Globe smotru u Gračacu. Tom prilikom učenice Sara Burazer-Turko, Katarina Minga i Stella Morena Javorčić prezentirale su rad grupe i sudjelovale u orijentacijskom natjecanju. Nakon natjecanja ljubazni domaćini odveli su ih u obilazak Cerovačkih špilja gdje su se učenice upoznale s ovim fenomenom krša Hrvatske.

Smotra je završila proglašenjem rezultata. Naša škola se plasirala na četvrto mjesto na ovoj Smotri. Nagrađeni smo kao najmlađa i najšarmantnija ekipa. Učenica, Katarina Minga, iz 3. b razreda bila je dio pobjedničke momčadi u orijentacijskom natjecanju.

Zbog ovih odličnih rezultata pozvani smo da sudjelujemo na XII. državnoj smotri Globe škola u Zadru 23. do 25. svibnja 2010. kao jedina škola koja je zastupala Splitsko-dalmatinsku županiju.

Članovi naše natjecateljske ekipe ovog puta bili su učenici Mia Jerković (3. b), Nina Vuco (3. b) i Niko Andrijašević (6. a), a u njihovoj pratnji bili su učitelji Anita Čupić i Marko Sorić.

Već prvog dana imali smo priliku prezentirati projekt u kojem smo sudjelovali - Fenološko praćenje listanja smokvinog lista. Učenici su smireno i sigurno odgovarali na pitanja koja su im postavljali članovi Državnog povjerenstva.

Puna tri dana uživali smo u ljepotama Zadra. Zadnjeg, trećeg dana bilo je proglašenje pobjednika. Drhtali smo od uzbuđenja. Naša ekipa je dobila nagradu za najmlađu i najhrabriju Globe ekipu na ovoj Smotri. Svi smo bili sretni.

Vratili smo se ozareni u Solin i obećali da ćemo se potruditi da i sljedeće godine steknemo uvjete da se plasiramo na ovu veliku manifestaciju znanja.

Ove školske godine krenuli smo korak dalje. U radu su nam se priključile i nastavnice Miroslava Ivandić i Miljenka Vuković koje će voditi hidrološka mjerenja rijeke Jadro.

Već nas je na samom početku dočekalo ugodno iznenađenje. Pozvani smo na Svjetsku Globe smotru koja će se ove godine održati u podnožju u planine Kilimandžaro, u Africi.

Nadamo se da ćemo pronaći sponzore koji će omogućiti da se pridružimo i ostalim učesnicima Smotre. Ako se to i ne dogodi, mi ćemo i dalje nastaviti putem kojim smo krenuli i vjerujemo da ćemo i u budućnosti imati tako dobre rezultate kao i sada.

Sara, Katarina i Stella ispred Cerovačkih špilja u pratnji učitelja Anite Čupić i Marka Sorića.

PISMO VRAPCU

Učenici 5. a razreda u svojim kratkim pismima zamišljenom vrapcu otkrili su nam kako se osjećaju u petom razredu.

“Dragi vrapče! Moje ime je Ivana Komić. Imam jedanaest godina i živim u Solinu. Idem u Osnovnu školu kraljice Jelene u 5. a razred. U petom razredu mi je jako lijepo i jako mi se sviđaju svi profesori jer nisu strogi, iako sam navikla na svoju staru učiteljicu. Gradivo mi još nije teško jer smo na početku i još ponavljamo, ali ima i novih lekcija koje nisu tako teške. Najdraži predmeti su mi likovni i talijanski, a od novih su mi dobri povijest i tehnički. Volim se družiti s prijateljima i čitati knjige, a u slobodno vrijeme treniram u mažoretkinjama. Puno pozdrava!”

Ivana Komić 5. a

“Bog! Zovem se Jelena i imam deset godina. Živim u Solinu i idem u Osnovnu školu kraljice Jelene. Imam brata Josipa koji ide u prvi razred i sestru Maritu koja ide u vrtić. Puno sam puta čula da je peti razred težak. Ja ne mislim tako. Kada sam došla prvi dan u školu, sve je bilo novo. Učitelji su dobri. Drago mi je upoznati nove predmete. Sada smo već počeli ozbiljnije raditi. U početku mi se čini lako, ali znam da će kasnije biti malo teže. Nadam se da ću i ovu godinu proći odličnim. Pozdrav!”

Jelena Mehić 5. a

“Dragi vrapče! Ja sam Klara Kvesić. Kada sam čitala tekst o tvom životu, zaključila sam da si jako pametan i odlučila sam ti pisati o sebi. Imam jedanaest godina. Idem u glazbenu školu i tamo sviram violončelo. Volim glazbu, ples i druženje s prijateljima. Imam sestru Josipu koja ima dvanaest godina. Idem u Osnovnu školu kraljice Jelene u Solinu. Sada sam u 5. a razredu. Ovaj mi je razred dobar, iako moram više učiti. Svi profesori su dobri i susretljivi. Pomogli su nam da se naviknemo na sve što je novo. Drago mi je što nema strogih i nepravednih profesora. Najviše mi se svidio profesor Unković jer je pravedan, daje nam crtanje za domaće zadaće i mnogo pluseva. Ove godine su mi najdraži predmeti: povijest, zemljopis, talijanski jezik i informatika. Razrednica mi se zove Ana Kasalo. Ona mi je profesorica engleskog i talijanskog jezika. Nije stroga i uvijek nas pita muči li nas što i imamo li problema. Ako ih ima, ona nam ih pomogne riješiti. Peti razred mi se sviđa, jedino ružno ove godine mi je što smo većinom u jednoj učionici i na strani škole gdje su učenici od prvog do četvrtog razreda. To je sve što ti imam reći o petom razredu. Pozdrav!”

Klara Kvesić 5. a

“Dragi vrapče!

Ja sam Marin Maleš. Idem u 5. a razred Osnovne škole kraljice Jelene.

U petom razredu mi je lijepo i zanimljivo. Dobio sam nove profesore i profesorice, jako mi se sviđaju. Sviđaju mi se jer se vole šaliti i vrlo su zabavni. Što se tiče rada s njima, dosta nam pomažu i susretljivi su. Peti razred mi se jako sviđa jer sam dobio nove i zanimljive predmete. Nadam se da će mi tako biti cijelu godinu.”

Marin Maleš 5. a

“Dragi vrapče!

Voljela bih te upoznati i zato ti pišem ovo pismo. Zovem se Tina Domazet, imam jedanaest godina i živim u Solinu. Idem u peti razred Osnovne škole kraljice Jelene. Najdraži su mi predmeti informatika i talijanski jezik. Imam brata Antu. On je jako zabavan i uvijek me nasmejava. Volim ples i pjevanje, a bavim se odbojkom. Sada ti želim malo pričati o svom razredu. U petom razredu mi je lijepo. U početku sam se malo prestrašila zato što je bilo mnogo novih predmeta i nastavnika. S vremenom sam se i na to navikla. Učitelji se do sada nisu činili

strogi. Naprotiv, bili su jako dobri i pomogli su nam da se priviknemo na peti razred. Jako mi je važno da smo svi iz razreda dobri prijatelji. Da si i ti s nama, sigurno bi ti bilo zabavno. Ponekad svrati na moj prozor jer sam sigurna da ćemo biti prijatelji.”

Tina Domazet 5. a

“Zdravo vrapče!

Ja sam Toni Mrše. Pišem ti ovo pismo da te upoznam i sprijateljim se s tobom! Imam deset godina i živim u Solinu. Idem u peti razred Osnovne škole kraljice Jelene. Razerdnica mi se zove Ana Kasalo, a najbolji mi je profesor Unković, koji mi predaje povijest i zemljopis. U petom razredu sam dobio nekoliko novih profesora. Nisu strogi. Zasada mi je u petome razredu odlično. Ponavljali smo gradivo četvrtoga razreda, ali već sada, iz svih predmeta počinjemo učiti gradivo petoga razreda. To je sve što ti zasada mogu reći, ponekad dođi na moj prozor pa ćemo porazgovarati o tome kako napredujem u petom razredu. Uzvрати mi pismo i neka ti bude sa srećom.”

Toni Mrše 5. a

PITALI SMO NASTAVNIKE

Nekima od naših nastavnika postavili smo nekoliko pitanja u vezi zanimanja koje su odabrali, o učenicima, o prednostima i manama posla koji svakodnevno obavljaju. Evo što su nam odgovorili.

Što vas je potaklo da radite posao nastavnice?

Marijana Gudić: Potaklo me to što volim puno pričati (ha,ha,ha) i obožavam rad s djecom.

Edita Mrkonjić: To mi je bila želja od malena. Drugim sam učenicima u školi pomagala da nauče za bolju ocjenu i to bi mi pričinjavalo zadovoljstvo. Potakli su me ljubav prema podučavanju i ljubav prema matematici.

Marijana Bandić: Želja da djecu nešto naučim, da im dam nešto moga znanja.

Lorena Pavić: To što volim raditi s djecom.

Zašto učenicima dajete puno domaćeg rada?

Marijana Gudić: Ne smatram se nastavnicom koja daje puno domaćeg rada, ali mislim da tako mogu utvrditi novo gradivo.

Edita Mrkonjić: Matematika se mora vježbati.

Marijana Bandić: Da ponove gradivo koje su u školi naučili toga dana.

Lorena Pavić: Da ponove prethodnu lekciju.

Mislite li da su profesori u našoj školi prestrogi?

Marijana Gudić: Mislim da nisu.

Edita Mrkonjić: Ne.

Marijana Bandić: Mislim da nisam stroga.

Lorena Pavić: Nemam uvid u njihov rad.

Jesu li vam neki učenici posebno dragi?

Marijana Gudić: Kada ispitujem, ispitujem po istim kriterijima sve učenike, ali mi je s nekima ugodnije pričati.

Edita Mrkonjić: Pa većina.

Marijana Bandić: Da, oni koji su vrijedni i marljivi, a željela bih da takvi budu svi.

Lorena Pavić: Nastojim biti objektivna.

Mislite li da je u radu s djecom potrebno veliko iskustvo?

Marijana Gudić: Mislim da nije potrebno veliko iskustvo, nego želja za rad s djecom.

Edita Mrkonjić: Potrebno je određeno iskustvo.

Marijana Bandić: Da, mislim da je potrebno veliko iskustvo.

Lorena Pavić: Da.

Marijana Gudić, prof.

Prednosti i mane ovoga posla?

Marijana Gudić: Mane su da, kada dođem kući, opet mislim na posao i ispravljanje ispita, a prednosti su što volim kemiju i biologiju i rad s djecom.

Edita Mrkonjić: Prednosti ima mnogo npr. s učenicima ponekad zna biti zabavno i veselo, nije dosadno, a mana nema.

Marijana Bandić: Prednost je rad s djecom, a mana je prevelik broj učenika u razredu.

Lorena Pavić: Prednost je što volim raditi s djecom i ja se usavršavam, a mana je što se teško posvetiti svoj djeci jednako.

Razgovarale učenice iz 8. d razreda: Đana Lolić, Nevenka Marović, Ivana Perko, Matija Kegalj

Edita Mrkonjić, prof

VJEŽBA GAŠENJA POŽARA

U četvrtak, 5. studenoga 2009. u našoj školi provedena je vježba gašenja požara. Pri kraju trećeg školskog sata ravnatelj Darko Radić je preko zvučnika obavijestio učitelje i učenike da na zvučni signal svi zajedno izađu na izlaze za izlazak u slučaju požara ili slične opasnosti. Točno je bilo određeno iz kojih učionica se ide prema kojim vratima za izlaz.

Učitelji su nas vodili držeći u rukama naše dnevnikove koji se u slučaju požara moraju iznijeti van škole. U školskom dvorištu dočekali su nas podvornik Damir i ravnatelj Darko Radić kako bi nam prikazali kako reagirati u slučaju požara. Svi su se okupili u krugu na određenoj udaljenosti od mjesta paljenja. Aparatom za gašenje požara prvi je gasio simuliranu vatru domar Damir.

Nakon njega tu vježbu su ponovili pojedini učenici i nastavnici. Zbog praha iz aparata za gašenje požara cijelo dvorište bilo je u dimu. Nakon nekoliko uspješno prikazanih primjera kako ugasi vatru, mogli smo se vratiti u svoje učionice te otići na veliki odmor. Tijekom velikog odmora svi su pričali o tome. Sve je prošlo u najboljem redu i bilo je vrlo poučno i zanimljivo. Nadamo se da to znanje nećemo morati upotrijebiti u pravom požaru.

Božićne priredbe u našoj školi (22. 12. - 23. 12. 2009.)

U našoj školi za kraj prvog polugodišta održale su se dvije Božićne priredbe. Prva priredba za više razrede održala se 22. prosinca s početkom u 11. 30 sati. Naš pijanist Ivo Kralj „probio je led“. Zatim nas je pjesmom pozdravio školski zbor. Uslijedile su zanimljive točke, a neke od njih su „Što bi prvaši darovali Isu-

su za Božić“, „Emisija Otvoreno: U čemu je bit Božića“, te grupa engleskog jezika s pjevanjem i plesom uz pjesmu. Učenici prvih razreda izveli su najviše točaka, a neke od njih su „Božićni ukras“, „Zvončići“ itd. No, tu su bili i drugi učenici s točkama „Crna kutija Djeda Mraza“, „Tiha noć“, „Božićna radost“, „Dvije pahuljice“, itd. Priredba je bila zanimljiva. Zbor je povremeno između točaka izvodio pjesme, a posebno lijepa bila je „Radujte se narodi“. Kao „šećer na kraju“ nastupile su učenice prvih razreda s plesom uz pjesmu „Sretan Božić svakome“. Učitelji nižih razreda, voditelji dramskih grupa za više razrede, te profesorica glazbene kulture ujedno i voditeljica zbora zaista su se potrudili. Sutradan, 23. prosinca, održana je i druga priredba za niže razrede. Nadamo se da ste bili na jednoj od njih, jer su bile zabavne i vesele!

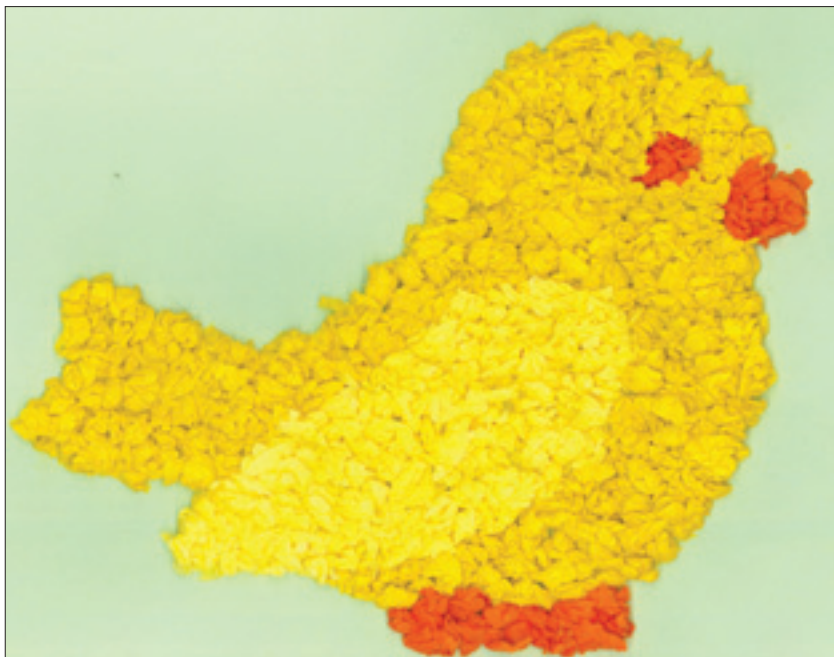
Antea Primorac 7. b

LITERARNO - LIKOVNE STRANICE

Lara Vuco 2. d

Grupni rad posebnog odjeljenja

Moj razred

Idem u 7. a razred Osnovne škole kraljice Jelene. Moj razred se sastoji od 25 veselih i vedrih učenika. Naš je razred veoma veseo, radostan i zabavan.

U našem razredu uvijek ima smijeha, radosti i zabavnih događaja. Na satovima smo ponekad nemirni, ali smo dobri. Volimo sudjelovati na satu i pričati viceve. Volim se igrati sa svojim najboljim prijateljicama i izvan škole. Volimo pričati o zanimljivim događajima i šalama našeg razreda. Kada smo bili petaši, nakon nastave, igrali bismo se skrivača i to je bilo vrlo zabavno i zanimljivo.

Naš je razred dobar u crtanju, pa zato volimo sate likovnog. Iza nastave bolji učenici pomažu lošijima. Na izletu se volimo zajedno igrati i pričati. Neki su učenici iz našeg razreda šaljivi i vole pričati viceve, ali ima i sramežljivih učenika. U našem se razredu dogodi i nesuglasica, ali je brzo riješimo. Većina našeg razreda ne voli čitati lektire, ali zato volimo gledati filmove. U razredu volimo zadirkovati jedni druge. Ne volimo baš biti na nastavi, ali se svjedeno zabavimo. Kraj školske godine, uvijek proslavimo veselo i radosno, veseleći se ljetnim praznicima.

Volim naš razred, jer je zabavan i dobri smo učenici. Mislim da smo jedan od boljih razreda naše škole. Zabavno nam je na satu i svi smo dobri prijatelji. Ne bih voljela otići u drugi razred, zato što su u ovom razredu moji najbolji prijatelji.

Ivana Županović, 7. a

Marija Marić 2. d

Danica Baković 4. b

JADRANSKO MORE

Valovi su ljuljaju po moru
i gledaju goru.
More šumi poput grane,
vjetrom zaljuljane.
Noćni vjetar more plete,
a iznad njega galebovi lete.

Brigita Sablić i Andrea Ćurković 6. c

Ivan Katičić 4. b

BUDI JAKA

Na grubu riječ baci osmijeh,
na guranje nježan dodir.
I kad su svi slabi,
ti budi jaka
i bit će tvoj cijeli svemir!

Suzana Bačić, prof.

Sara Burazer-Turko 4. b

MOJA NONA

Moja van je nona
prava fina pršona.
Lipe su jon smeđe lasi,
a i nokti piturani.
Na mrkatu kupuje lipve vešte
da more ić na fešte.
Takova je moja nona.
Eee, da mi je bit ka ona!

Mia Jerković 4. b

Od zrna do kruha

Susreli se jednog dana jedno malo zrno i ratar.

Zrno: Ja sam zrno pšenice. Sunce me grije na rodnom polju. Samo ne znam tko si ti?

Ratar: Ja sam ratar i nosim te sa ostalim zlatnim zrnjem mlinaru u mlin.

Zrno: I što će dalje biti?

Ratar: Uskoro će vas mlinar pretvoriti u brašno. U vreći ćete putovati do pekara.

Zrno: I je li to kraj putovanja?

Ratar: Pekar će od vas napraviti tijesto. Nakon odlaska u peć, postat ćete mirisni kruh.

Zrno: I što je u tome lijepo?

Ratar: Lijepo je darivanje i radost. To ljudi osjete kad dijele hranu.

Zrno: Pa nisam ni znalo da sam tako malo, a tako važno!

Jelena Dujčić 8. d

Mati

Moja je mati
ka fetiva bjonda,
lasi kad narestu
pitura ih onda.
Puno van se ona briga
oko borše i moji knjiga.
I moja joj skula zadaje briga.
Poljubi me kada
gren spati.
Puno me voli
moja draga mati!

Andrija Čečura 4. b Filip Mandić 6. e

Ivan Bartulović 8. d
(generacija 2009./2010.)

SOLIN

Solin je malen grad.
On je u blizini Splita.
Lijepa je njegova rijeka Jadro,
ima mlinica i starina.
Najljepši su njegovi parkovi s
puno biljaka, pataka i labudova.

Jakov Malenica 4. b

Antea Primorac 7.b

Moja obitelj je jako smiješna. Uvijek se smijemo. Nikad nam nije dosadno. Volimo se zabavljati. Jednog dana išli smo u Split. Prošli smo kraj sladoledarnice. Bili smo željni sladoleda. Mama je nama djeci dala novac da kupimo sladoled. Kad smo ga kupili, odlučili smo da bi dobro bilo negdje sjesti. Uživali smo. Dok smo sjedili, primijetili smo da moje najmlađe sestre nema. Počeli smo je tražiti. Vikali smo što smo glasnije mogli, no ona se nije odazivala. Nakon deset minuta muke, mama se slučajno okrenula i ugledala ju. Nalazila se kraj sladoledarnice. Otišli smo po nju, no ona je počela bježati. Tata nije želio trčati za njom, već joj je rekao da, ako želi ostati sama u velikom gradu, neka ostane, a ako ne, da se vrati. Sestra se počela smijati, ne vjerujući tatinim riječima. Samo je odmahнула rukom. Tada smo se počeli udaljavati. Ubrzo smo se počeli smijati jer smo čuli brze korake. Bila je to sestra, smijali smo se do suza, no ona je tvrdila da to nije smiješno. Na kraju je ipak obećala da to više neće napraviti. Krenuli smo kući i još dugo, dugo prepričavali taj događaj.

Antea Primorac 7. b

Jelena Bučan 7. e

Ivana Perko 8 d

STARI ASTON MARTIN

Na izložbi automobila najviše mi se svidio jedan stari crveni automobil. Veoma je lijep. Ima crni krov koji se može skinuti kada je lijepo vrijeme. Ima dva velika svjetla koja mu osvjetljavaju put. Nije prevelik. Zove se Aston Martin. Možda jednog dana i ja budem vozio takav automobil.

Ante Brahović, 4. d

Svugdi mi je lipo

Lipo je meni doma
u mome Solinu bit;
uz Jadro, Kozjak i more
i uvik prilipi Split.
A kad u slobodne dane
sunčano jutro svane,
krenemo u Gradac didu i baki
i sritan mi je trenutak svaki.
Gledan s ponistre i mašen
mome didu u kaiću.
Ne znam, zbog ribe il mene
na licu mu vidin sriću.
Odem često do zlatne doline,
do Neretve i Metkovića.
Gledamo trupe i lađe
i to je za mene srića.
Srce mi reste ko planina
jer svugdi je meni lipo.
Lipa li si Dalmacijo moja,
uvik volit ću te slipo!

Niko Andrijašević 6. d

Jakov Malenica 4. b

Emanuela Plosnić 8. c

Antonija Čondić - Bijader 7. b

Radujem se proljeću

Šetam oranicom i vidim poljoprivredne strojeve kako nešto kopaju. Mirišem neugodni miris stajskog gnoja na oranica-ma. Okrenem se. Malo prošetam ugaženim putićem. Dođem do jedne livadice koja je puna voćaka, ptica i proljetnica. Naj-ljepša proljetnica od svih biljaka je tratinčica. Privukle su me brojnošću i ljepotom. Ona je kao malo žuto sunce okruženo bijelim laticama.

I kad se dan već smračio, otišao sam s livade i ubrao mami tratinčicu.

Tino Nađvinski 5. c

Veronika Grabovac 7. d

DOLUTAO DO SVOG DOMA

Bio je sunčan dan i Majin tata Mirko je bio dobre volje. Maja je iskoristila priliku.

MAJA: Taataa!

TATA MIRKO: Šta se događa, Majo? Vidiš da čitam!?

MAJA: Vidim, ali sada si dobre volje.

TATA MIRKO: Ok. Reci, Majo.

MAJA: Ovaj... obećaj da se nećeš ljutiti.

TATA MIRKO: Je, je... obećajem.

MAJA: Jučer smo ja, Ema i Mia...

TATA MIRKO (upadne joj u riječ): Ema, Mia i ja. Daj govori književno!

MAJA: Je, tata. Nego (posebno naglašava) Ema, Mia i ja smo... ovaj... jučer našle jednog psića uz rijeku i...

TATA MIRKO: Psa?! Psa?! Majo, što je tebi? To je pas lutilica! Jeste li ga dirale? Oh, ne. Samo mi je još ovo trebalo! (Uzvikne i uhvati se za glavu.)

Ivana Županović i Petra Dugeč 7. a

MAJA: I tata... pošto sam ga ja našla, htjela bih da bude... ovaj... s nama u stanu.

TATA MIRKO: Majo! Jesi li ti poludjela? Idi u sobu! To je nečuveno! (Maja ode pognute glave, a umiješa se mama Ljubica.)

MAMA: Mirko! Zašto si tako strog prema njoj? Pa što! Vidjele su psa uz rijeku i stavile ga u garažu. (Mama je vidjela da je rekla što nije smjela.)

TATA: Stavile ga u garažu?! Susjedi će poludjeti! Mislio sam da je kod Eme, ona ima dvorište!

MAMA: Mirko, ne deri se. Već ćemo se snaći s tim psom. Pas će brzo odrasti, a onda ćemo smisliti što ćemo s njim.

TATA (Koji više nije slušao mamu i davno mu je sišao osmijeh s lica.): Nečuveno! Držati psa u kući. Dosta mi je s dvije žene. Još pas! Moj Bože! Gluposti!

MAMA: Daj, Mirko. Zovu ga Ben. To je lijepo ime.

Tata je nastavio gundati. Maja je u sobi držala monolog.

MAJA: Ema i Mia će poludjeti. Što će biti s psićem? Valjda ću nekako nagovoriti tatu. Molim te, Bože, da kaže da! (Ode na sastanak s Emom i Miom.)

MAJA: Tata je rekao ne, ali nekako ću ga nagovoriti. (Prepričava im razgovor s ocem.)

EMA I MIA (Uglas.): Oh, ne!

EMA: Ma znaš, Majo, moj očuh bi još više poludio. On je alergičan na svakog kućnog ljubimca.

MIA: Da. Čistun jedan. Svaka ga mrvica na tepihu smeta.

EMA: Mia, nemoj tako govoriti!

MIA: Daj, ionako ga ne voliš!

EMA: Pa, imaš pravo. Ali voli ga moja mama.

DJEVOJČICE: Ha, ha, ha...

MAJA: Da, ali što ćemo sa psićem?

MIA: Dođite bliže.

Skupe se u krug.

MIA: Ja predlažem da ga hranimo dok ne odraste, a onda ćemo nešto smisliti.

EMA: Ja ga hranim i vodim u šetnju ujutro.

MIA: Ja oko podne.

MAJA: A ja navečer.

EMA: Ok. Idemo sada vidjeti kako je Ben.

Sve tri djevojčice su otišle.

Prošla su tri mjeseca. Toga dana Mia je bila bolesna, a Ema na natjecanju iz matematike. Maja se kasno i sama vraćala kući.

MAJA: Na, na, na... (Lagano je pjevušila i Ben joj potrči u susret.)

MAJA: Hej ,Ben! (Pogradi ga.)

Tada se dogodi neočekivano. Maji je netko prekrpio usta. Netko ju je pokušao odvući u obližnji auto. Počela se otimati, ali držao ju je čvrst stisak.

Ben je počeo lajati i cviliti, lajati i cviliti.

SUSJEDI: Što se tu događa? Kakva je to vika?

Svi su istrčali iz stanova, a Ben je ugrizao napadača za nogu.

Netko je pozvao policiju, a Maja je bila na sigurnom.

NAPADAČ: Prokleti pas! (Govorio je dok je ulazio u policijski auto.)

TATA: I sada, Majo, mislim da ti ovo dugujem... (Otvorio je vrata i pustio psa da uđe u stan.)

BEN: Av, av, av. (Veselo je skakao oko Majinog oca.)

MAJA: To! Znala sam! (Bila je vesela i mahnula je Mii koja je sve gledala s prozora.)

Klara Kvesić 5. a

NAŠI SPORTAŠI: JERKO ARTUKOVIĆ

Razgovarali smo s učenikom 7. a razreda Jerkom Artukovićem koji već godinama trenira plivanje i vrlo je uspješan u tom sportu. Osim što je dobar plivač Jerko je i odličan učenik.

Kad si počeo trenirati plivanje i zašto?

Jerko: Plivanje sam počeo trenirati s 4 godine zato što sam jednog dana vidio na televiziji velike plivače kako plivaju i poželio sam postati kao i oni.

U kakvim uvjetima treniraš?

Jerko: Uvjeti su vrlo dobri, voda je većinom topla, a ponekad, osobito ponedjeljkom, voda je malo hladna.

U kojoj plivačkoj disciplini si najbolji?

Jerko: Najbolje mi ide mješovita i delfin, a dobar sam i u drugim stilovima.

Išao si na brojna natjecanja. Kakve si uspjehe postigao?

Jerko: Proputovao sam mnoge gradove Hrvatske, a neki od njih su: Zagreb, Rijeka, Split, Dubrovnik, Šibenik,... Ostvario sam uspjehe, a osobito u Ljubljani na velikom natjecanju Pokal Ježeku. Onda u Zagrebu na Mitingu sv. Patrika, bio sam drugi, četvrti u ukupnom poretku, u Splitu sam osvojio Splitsku ligu i Miting sv. Duje.

Možeš li nam opisati svoj trening?

Jerko: Ponedjeljkom i petkom trening počima u 6 sati. Prije ulaska u bazen imamo razgibavanje. Utorkom, četvrtkom i subotom treniramo u teretani. Ponekad su trenizi jako naporni, osobito za vrijeme praznika, ima i dana kad su treninzi laganiji.

Što ti se najviše sviđa kod plivanja?

Jerko: Kod plivanja mi se najviše sviđa kada jurim u vodi kao formula.

Kako se zove klub u kojemu treniraš?

Jerko: Moj klub se zove Plivački klub Grdelin, koji je nastao 1995.

Je li ti naporno putovati u Split svaki dan?

Jerko: Nije mi naporno jer volim plivanje, a tako sam stekao i mnogo prijatelja.

Misliš li u budućnosti nastaviti s plivanjem?

Jerko: Mislim nastaviti i postati novi Michael Phelps i bolji od njega.

Filip Domazet i Bože Barać 7. a

PUTOVANJE IZ SNOVA - PARIZ

Ovo ljeto ispunila mi se velika želja. S obitelji sam posjetila prekrasan grad Pariz, grad ljubavi i svjetla. Na putovanje smo išli autobusom tako da sam upoznala ljepote Slovenije, Austrije i Njemačke. Kada sam stigla u Pariz, prvo sam posjetila simbol grada - Eiffelov toranj. Bio je tako velik i lijep. Popeli smo se na toranj, a pogled je bio prekrasan. Mnogo velikih građevina, zgrada i parkova bilo je ispod mene. Nakon toga brodom smo plovili rijekom Seinom i prošli ispod dvadeset i četiri pariška mosta. Dok smo krstarili, spustila se noć, pa je pogled s rijeke na Eiffelov toranj bio predivan zbog

toga što je toranj bio osvjetljen. Posjetili smo i muzej Louvre u kojem se nalazi poznata slika Mona Lisa. U Louvreu i muzeju D'Orsay se nalazilo još mnogo kipova i slika, ali meni nijedna nije bila lijepa kao Mona Lisa. Stigli smo u hotel koji se nalazi u predivnoj četvrti Monmartre, poznatoj kao Četvrt umjetnika. Meni se posebno svidjela katedrala Notre Dame, nama djeci poznata iz crtića Zvonar crkve Notre Dame. Toliko toga lijepoga ima za vidjeti u Parizu: Slavoluk pobjede, bazilika Sacre Coeur, Champs-Elysees, dvorac Versailles... Iznenadilo me što u Parizu nisam vidjela puno automobila. Poslije sam shvatila da se mnogo ljudi koristi podzemnom željeznicom, metroom. Htjela sam i ja

vidjeti kako

to izgleda voziti se u metrou pa smo se jedan dan provozali. Dok smo šetali gradom, osjetila sam duh Pariza i uživala osluškujući francuski jezik. Čak sam naučila i nekoliko važnijih riječi. Kao šlag na kraju, posjetili smo veliki dječji park Disneyland. Nitko nije bio sretniji od mog mlađeg brata i mene. U Disneylandu je bilo mnogo atrakcija za djecu. Osjećala sam se kao u bajci. Toliko dvoraca, princeza i likova iz crtića... Plesala sam s Miki Mausom i Pinocchiom, šetala labirintima Alise u zemlji čudesa, družila se s Petrom Panom i Zvončicom... Najviše mi se svidjela parada u kojoj su sudjelovali svi Disneyevi junaci koji su plesali i mahali posjetiteljima. Otkako sam posjetila Pariz, još sam se više zaljubila u taj grad. Sigurna sam da ću ga opet posjetiti. Znam da hoću!

Tina Domazet 5. a

DAN PROMETNE KULTURE I SIGURNOSTI U PROMETU

U našoj školi je 25. ožujka 2009. obilježen Dan prometne kulture i sigurnosti u prometu.

U 9:00 sati u školsko dvorište su došli predstavnici oldtimer kluba 'Zvonimir' i policijski službenici s prometnom tehnikom.

Bicikli, motori, automobili (oldtimeri), policajci te učenici s prometnom opremom.

Sve to je učinilo ovaj dan posebno čarobnim. Iz obične škole u malu zabavnu školu prometa, ali sa specijalnim gostima.

Učenici 6. razreda su pod vodstvom prof. Zdravka Pelivana uspješno odvozili i ovogodišnji poligon.

Nekoliko učenika 6. razreda su bili zaduženi za patroliranje na cesti i imali su prometnu opremu tako da su izgledali kao pravi prometni policajci.

Najzanimljiviji je bio dolazak starih, ali savršeno održavanih, automobila i motora. Prvo su dovezli automobile, a zatim motore. Automobila je bilo pet, a motora oko deset.

Jedan od gostiju naše škole za vrijeme održavanja prezentacije o prometu bio je gradonačelnik grada Solina Blaženko Boban.

Učenici drugih i trećih razreda su zajedno s policajcima promatrali te upoznavali vozila. Svi su kroz igru i na zanimljiv način naučili nešto o prometu.

Ivana Perko, 8.d

PRIREDBA ZA UČENIKE PRVIH RAZREDA

Stigao je prvi dan škole!

Posebno svečano bilo je u Osnovnoj školi kraljice Jelene, jer je 6. rujna 2010. godine održana priredba za učenike prvih razreda.

Ravnatelj naše škole, Darko Radić, pozdravio je učenike, roditelje i nastavnike i zaželio prvašićima dobrodošlicu i sretan put kroz ovu školsku godinu. Na priredbi su, osim plesne skupine Solinski bubamarci u kojoj plešu i djeca naše škole, sudjelovali i mnogi učenici nižih razreda. Uz pomoć svojih učiteljica, pripremili su bogat program. Igrkazima, recitacijama, pjesmom i plesom koje smo vidjeli na priredbi, izmamili su osmijeh na lica prvašića. Kroz priredbu nas je vodila Tina Domazet, učenica petog razreda.

Nakon priredbe, prvašići su ponosno krenuli prema svojim učionicama, nestrpljivi da upoznaju svoje učitelje i nove prijatelje.

I samo da znate, nije mala stvar „postati velik“ i krenuti u prvi razred...

Tina Domazet 5. a

UČENICI NAŠE ŠKOLE KOJI SU SUDJELOVALI NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA U ŠK. GODINI 2009./2010.

MATEMATIKA

Ivana Klarić, 5. e (mentor Edita Mrkonjić), Tina Šundov, 7. b (mentor Edita Mrkonjić)

BIOLOGIJA

Viktorija Teklić, 7. b (mentor Andrijana Poljak), Paula Petrašić, 7. c (mentor Andrijana Poljak), Anđela Smoje, 7. a (mentor Andrijana Poljak), Sara Josipa Bučan, 7. d (mentor Andrijana Poljak)

KEMIJA

Viktorija Teklić, 7. b (mentor Andrijana Poljak)

TK-PROMET

Ivan Radić, 5. e (mentor Zdravko Pelivan), Toni Čelan, 5. b (mentor Zdravko Pelivan)

TK-GRADITELJSTVO

Ivona Maleš, 6. b (mentor Gordana Perišić), Antonela Svalina, 6. a (mentor Gordana Perišić)

ROBOTIKA- KONSTRUKCIJE

Dominik Mišadin, 5. d (mentor Jakov Bartulović), 3. mjesto u županiji

ZRAKOPLOVNO MODELARSTVO

Filip Mišadin, 8. a (mentor Toni Jagnjić), 1. mjesto u županiji

TK-PROMETNI POLIGON

Ivana Klarić, 5. e (mentor Zdravko Pelivan), Tea Duvnjak, 5. a (mentor Zdravko Pelivan), Karlo Vrkić, 5. c (mentor Zdravko Pelivan), Tomislav Barišić, 5. a (mentor Zdravko Pelivan)

LIDRANO-SKUPNI SCENSKI NASTUP

Luka Kolić, Ana Šangut, Nela Poljak 1.c (mentor Zdenka Jerković)

GIMNASTIKA

Luka Jelić, Karlo Jelić, Tomislav Jukić, Luka Majić 1. mjesto u županiji, 2. mjesto u regiji

RUKOMET

Ivan Delić, Karlo Tičinović, Goran Vukorepa, Ivan Bartulović, Jerko Prkačin 8. b; Davor Bubić, Božo Penović, Ivan Podrug, Toni Šundov, Karlo Mužinić 8. c; Tino Mustapić 7. c (mentor Tonći Banović) 1. mjesto na zajedničkom natjecanju

TOP 10
NAJČITAČA U ŠKOLSKOJ GODINI 2009./2010.

1. Zvonimir Čule, 1. b (42 knjige)
2. Luka Majić, 5. b (34 knjige)
3. Lucija Lijić, 1. c (32 knjige)
4. Angela Bakota, 1. b (30 knjiga)
5. Borna Beneta, 1. b (29 knjiga)
6. Josip Ivić, 4. d (24 knjige)
7. Mia Radmilo, 1. b (23 knjige)
8. Ana Martina Šošić, 2. c (23 knjige)
9. Nela Puljak, 1. b (23 knjige)
10. Vana Bešker, 1. b (22 knjige)

KAKO UČITI?

1. organizirati stalno mjesto za učenje, bez ometajućih sadržaja (radio, televizija, neuredan radni stol...)
2. napraviti dugoročan plan učenja
3. gradivo vremenski rasporediti: učiti svaki dan pomalo, a ne sve zadnji dan
4. svaki dan odvojiti dovoljno vremena za svaki pojedini predmet
5. najprije učiti teže gradivo, a nakon toga lakše
6. napraviti opću sliku gradiva koje učiš toga dana - promatrati ga kao cjelinu, izdvojiti najvažnije činjenice
7. podijeliti gradivo na manje cjeline i učiti ih jednu po jednu
8. ispričati gradivo svojim riječima, a ne učiti "napamet"
9. raditi kratke pauze prilikom dužeg učenja (npr. 5 min. svakih sat vremena)
10. pisati vlastite bilješke, skice...
11. nastojati predočiti sebi gradivo, "zamisliti ga"
12. prilikom učenja pitati se "Zašto?" - pokušati sam sebi objasniti
13. služiti se atlasima, tablicama i ostalim pomagalicama
14. proučiti slike, grafove, tablice u udžbeniku, znati ih objasniti
15. ako nešto ne znaš/ne razumiješ, probati sam shvatiti ili pronaći/istražiti u drugim knjigama i slično
16. ako i dalje ne znaš/ne razumiješ pitati nekoga da ti objasni
17. što više povezivati gradivo (iz istog predmeta, iz različitih predmeta)
18. ponavljati gradivo (bolje naučeno gradivo teže se zaboravlja)
19. samoispitivati se (zamišljati se u situaciji ispitivanja u razredu)
20. zamoliti nekoga da te ispita

Solin kroz povijest

Hrvatsko ime Solin nastalo je od latiniziranog naziva Salona, koje ima korjen u ilirskom jeziku. U povijesti se to ime spominje prvi put 119. godine prije Krista, za rata Ilira i Rimljana. Početak je ovog naselja svakako mnogo raniji. Stari grčki geograf Strabon kaže da je Salona bila luka ilirskog plemena Dalmata, koji su vjerojatno trgovali na tom mjestu s grčkim pomorcima. Neki mu stavljaju početak u IV. stoljeće prije Krista.

U prvom stoljeću prije Krista Salonu zauzimaju Rimljani. Grad se širi prema istoku i zapadu te dobiva dva nova dijela: pored starijeg grčko-ilirskog noviji rimski na zapad i istok. Zbog toga se od tog vremena kod pisaca susreće i pluralni oblik za naziv grada Salona.

Kad je Ilirik uređen kao rimska pokrajina, Salona postaje pravi kulturni, trgovački, politički, a neko vrijeme i vojni centar. U kasnijim vjekovima on je i crkveno središte ovih strana. U prvim stoljećima poslije Krista doseljavaju se mnogi istočnjaci, pa među njima i vjesnici evanđelja, koji u drugoj polovici III. stoljeća organiziraju u Saloni i kršćansku općinu. Ona u vrijeme Dioklecijana ima brojne mučenike.

Činjenica da je Dioklecijan rođen u Saloni ili u njezinoj okolici i što je u blizini sagradio glasovitu palaču, podigla je ugled ovog, ionako važnog centra.

Do danas je stari Solin ostao u ruševinama, od kojih je tek dio dobro istražen, ali i ovo, što je otkriveno, dostatno govori o njegovoj veličini i značenju.

Solin se smjestio u blizini ušća rijeke Jadro, 5 km sjeveroistočno od Splita. U samom sjeverozadnom dijelu grada smješten je AMFITEATAR. Glasoviti danski arheolog i arhitekt, istraživač Salone Ejnar Dyggve misli da je izgrađen u II. stoljeću poslije Krista, za vrijeme jakog uspona Salone. Pretpostavlja se da je mogao primiti 18.000 gledatelja. GRADSKI CRKVENI CENTAR tvore velika gradska bazilika (basilica urbana) podignuta na početku V. stoljeća, te Honorijeva bazilika, sagrađena na svršetku V. i početku VI. stoljeća, dovršena za biskupa Honorija, u obliku grčkog križa. Prije ovih crkava tu je bila trobrodna bazilika iz IV. stoljeća, iz doba Konstantina Velikog. Gradnju nove crkve započeo je biskup Sinferije, a njegov nasljednik Hezihije dovršio ju je uz pomoć klera i naroda. Dužine 58 a širine 28 metara jedna je od najvećih crkava u Dalmaciji iz tog vremena. Još se lijepo razabiru pojedini dijelovi: lađe, prezbiterij, apsida, ambulatorij sa sjedalima za kler. Sjeverozapadno od Manastirina nalazi se starokršćansko groblje MARUSINAC, gdje je, na privatnom posjedu kršćanke Asklepije, pokopan mučenik sveti Anastazije. Po zanimanju je bio bojadisar sukna. Uhvaćen je, i prema legendi, utopljen u moru sa žrvnjem oko vrata. Pobožna Asklepija dala je izvaditi njegovo tijelo i pokopati ga u svojem mauzoleju, pa se tu uskoro razvilo kršćansko groblje, a u V. stoljeću je sagrađena i velika trobrodna bazilika. Pod joj je prekriven lije-

pim i sačuvanim mozaikom. Do nje, sa sjeverne strane, sagrađena je druga crkva, vjerojatno bez krova. Najstarija, velika gradska vrata PORTA CAESAREA, relativno su dobro sačuvana. U sredini je prolaz za kola, a sa strane prolazi za pješake. Grad je imao više javnih kupki (TERME), a najbolje sačuvane nalaze se istočno od gradske bazilike. U sredini je dvorište s trijemom na stupovima, koji je služio za vježbe na otvorenom.

GOSPIN OTOK, bio je prvo naselje Hrvata u ovom kraju. Na otoku, opkoljenom rukavcima rijeke Jadro, pretpostavlja se da su hrvatski knezovi utvrdili svoje stanove slično kao onamo iza Karpata: nasipom i zidovima od pletenog pruća, kolja i drva.

U X. stoljeću, na mjestu današnje crkve, hrvatska KRALJICA JELENA sagradila je dvije crkve: Blažene Djevice Marije i svetog Stjepana. Splitski kroničar Toma Arcidakon kaže kako su se u predvorju crkve svetog Stjepana pokapali hrvatski kraljevi, a i više srednjovjekovnih dokumenata spominje ove dvije crkve. Ostaci Jelenina sarkofaga nađeni su u predvorju (narteksu) trobrodne bazilike, koja je bila približno velika kao i današnja župna crkva. Po nekima crkvi su na pročelju bila prizidana jedan ili dva zvonika. Temelji te crkve su obilježeni sa sjeverne strane današnje crkve.

Na Otoku je bilo dosta brijesta, pa je narod ovu crkvu zvao i Gospa u Bristima, a vrelo zapadno od Crkve, čija se voda ne bi zamutila ni za najvećih kiše, nazvano je Gospin bunarić. Prije je u blizini bilo i nekoliko mlinica. Za narodnih vladara u ispravama se spominju i "kraljevi mlinari", a mlinice su sve do prvog svjetskog rata bile svojevrsno bogatstvo.

Sjeverno od crkve Gospe od Otoka nalazi se GRADINA, utvrda za koju Bulić i Karaman misle da potječe iz XIV. stoljeća i da je sagrađena od splitskog nadbiskupa Hugolina de Mala Branca, dok Katić misli da su je u XVI. stoljeću sagradili Turci za opsade Klisa, da spriječe dovoz pomoći Klisu preko Solina. Nepoznati ljetopisac doista bilježi kako je bosanski paša Husein 1531. godine sagradio u Solinu tvrđavu za samo 15 dana. Kliški uskoci su je razorili, a Turci je opet podigoše 1536. za samo 20 dana. Pod tom je tvrđavom vjerojatno znameniti kliški zapovjednik Petar Kružić bio svoj posljednji boj. Na mjestu zvanom RIŽINICE, uz potok sv. Ilije (oko dva kilometra na sjever od "šuplje crkve", uz cestu za Klis), podigao je knez Trpimir oko 852. godine benediktinski samostan. U povelji iz 852. godine koja nam govori kako je knez opskrbio samostan svim potrebnim, prvi put su u povijesti spominje ime Hrvata. Sjeveroistočno od Gradine nalaze se ruševine ŠUPLJE CRKVE, krunidbene bazilike kralja Zvonimira. Na crtežu iz 1571. u zadarskom arhivu ova crkva još ima zvonik i zidove. Zato ju je narod i nazvao "šuplja crkva". Dok je u jedanaestom stoljeću sigurno bila iznad razine rijeke, danas je pločnik crkve ispod razine Jadra. Taj je teren bio naplavan jer u blizini u Jadro utječe potok sv. Ilije, koji dolazi od Rižinica i nanosi mulj, te je podigao razinu rijeke i zasuo ostatke crkve.

Jerko Artuković 7. a

UNICEF-ov Projekt „Za sigurno i poticajno okruženje u školama“ „Stop nasilju“

Naša škola je uključena u projekt „Stop nasilju među djecom“ od ožujka 2008.godine.

Cilj projekta je:

- osvijestiti i senzibilizirati sve sudionike o.o.procesa (nastavnici,učenici,roditelji, tehničko osoblje i lokalna zajednica) o problemu nasilja
- povećati razinu znanja o načinima i mehanizmima djelovanja u školi

- izgraditi sustav podrške i zaštite žrtvi i djeci koja se nasilno ponašaju
- osigurati održivost projekta
- evaluirati projekt kao potvrdu učinkovitosti i korisnosti.

Projektom je koordinirala mentorica Lenka Čurlin koja nas je pratila kroz svih 7 koraka u realizaciji projekta.

Članovi koordinacijskog odbora za provođenje projekta su se sastajali sa mentoricom i dogovarali o aktivnostima u školi.

Projekt Stop nasilju se uspješno proveo zahvaljujući trudu svih djelatnika škole, učenicima, roditeljima i lokalnoj zajednici.

Ravnatelj Darko Radić je osigurao i dodatna sredstva (sponzorstvo lokalne zajednice) za uspješnu realizaciju projekta.

Podijeljeni su materijali za učitelje, razrednike, učenike i roditelje. Razrednici su dobili priručnike, a učenicima su podijeljene knjižice za dječake i djevojčice

Nakon provedenog Olweus-ovog upitnika za djelatnike i nakon toga za učenike, dobili smo inicijalno stanje o nasilju u našoj školi.

Zatim je škola krenula u izradu zaštitne mreže putem donošenja razrednih pravila, a potom i školskih pravila.

Uredili smo i školski pano.

Postavljen je i sandučić povjerenja gdje učenici anonimno ubacuju svoja pisma.

Razrednici provode radionice s učenicima na satu razrednika i radionice za roditelje na roditeljskim sastancima gdje poučavaju roditelje o stilovima roditeljstva.

Osnovana je i vršnjačka grupa pomoći koju su vodile pedagoginja Sanja Matić i defektologinja Latica Orlandini. Učenici su se na radionicama senzibilizirali kako prepoznati i reagirati na nasilje među svojim vršnjacima.

Učitelji i učenici kroz rad u postojećim sekcijama INA: likovna grupa, dramska i literarna grupa, novinarska grupa, sportska grupa, informatička grupa, ekološka grupa i filmski klub promiču nenasilno ponašanje u školi.

Likovna grupa je uredila pano za priredbu

U atriju škole je održana izložba učeničkih radova koje su posjetitelji mogli vidjeti pred i za vrijeme priredbe.

Održana je priredba 15. 05. 2009. u atriju škole.

Učenici i učitelji su napisali i skladali pjesma "Ispruži ruku" koju je izveo zbor učiteljica na kraju školske godine. Škola je dobila priznanje 17. 11. 2009. u Opatiji na 3. susretu mreža škola bez nasilja.

Priznanje nam je poticaj za daljnji rad na prevenciji nasilja i promicanju vrijednosti o toleranciji i međusobnom uvažavanju različitosti.

Sanja Matić, pedagoginja

EKO-STRANICE

Na ovim stranicama želimo skrenuti pažnju naših učenika i učitelja koliko je važno očuvati prirodna bogatsva. Podsjećamo vas na neka predivna bića čiji opstanak ovisi o nama ljudima.

BJELOGLAVI SUP

Bjeloglavi sup je jedna od najvećih prirodnih vrijednosti čitave Hrvatske. Sup je jedna od najvećih ptica koje lete, raspona krila i do 2,80 metara, a može doseći težinu i do 15 kilograma. Dugoživuća je vrsta i neki su supovi živjeli i do 60 godina. Bjeloglavi supovi hrane se isključivo uginulim životinjama i ne napadaju živi plijen. Od 1990. godine provodi se prstenovanje i markiranje mladih bjeloglavih supova, s ciljem što boljeg proučavanja te praćenja ove vrste. Po osamostaljivanju mladi supovi napuštaju koloniju i lutaju: na sjever preko Slovenije i Italije do Alpa, na jug do Bugarske, Grčke, Izraela i Afrike, te na zapad do Francuske i Španjolske, što dokazuju nalazi markiranih ptica. Kad, nakon pet godina, spolno sazrije sup pronalazi bračnog partnera i zatim se vraća sviti gnijezdo, ponekad upravo na liticina kojoj je rođen.

SREDOZEMNA MEDVJEDICA

Sredozemna medvjedica se rađa s oko 80 cm dužine, a kad odrastu, mogu doseći dužinu oko 2,40 metara. Težina im može biti sve do 320 kg, pri čemu su ženke nešto manje i lakše. Krznom je crno (mužjaci) ili smeđe do tamno sivo (ženke) sa svjetlijim trbuhom koji je kod mužjaka gotovo bijel. Mladunci se rađaju u jesen, a u vodu ulaze u dobi od dva tjedna. Majke ih doje do starosti od oko 18 tjedana. Rađaju se s crnim krznom, često s mjestimičnim bijelim mrljama. Šare, odnosno oblik i mjesto ovih bijelih mrlja mogu se koristiti za prepoznavanje pojedinih jedinki.

Sredozemna medvjedica je nekad nastanjivala obale Sredozemnog i Crnog mora i dijelove obala Atlantika na jugu do Zelenotorskih otoka, a na zapadu do Madeire.

S vremenom, niz razloga doveo je do dramatičnog pada brojnosti populacije. To je ranije bio uglavnom komercijalni lov (naročito u vrijeme Rimskog Carstva i u srednjem vijeku). U 20. stoljeću ribari ih doživljavaju kao konkurenciju i smatraju da im oštećuju mreže, a velik problem morskim medvjedicama je i urbanizacija obala.

U Mramornom moru vrsta je izumrla zbog zagađenja i vrlo velikog broskog prometa kroz Bospor i Dardanele. Pored toga, u Crnom moru je zadnji put viđena kasnih 1990-ih. Sredozemne medvjedice, kao i neke druge vrste morskih sisavaca, smatrane su štetočinama jer su ribarima činile

štete na njihovom ribarskom priboru i smanjivali im ulov ribe. Stoga su ih lokalni ribari često iz osвете za pričinjenu štetu lovili i ubijali. Velike napore u zaštiti ove vrste od početka 1970-ih ulažu razne organizacije, fundacije i sveučilišta.

DOBRI DUPIN

Dobri dupin je vrsta dupina koja živi i u Jadranu. Dupini se ubrajaju u najpoznatije i najomiljenije morske sisavce, a dobri dupin je vjerojatno najbolje poznata i jedna od najrasprostranjenijih vrsta u skupini dupina. Dupini su vrlo društvene životinje i žive u skupinama različite veličine i različitog sastava: to mogu biti životinje istog spola ili mužjaci i ženke zajedno sa svojim mladuncima. Pomažu si u lovu, kod poroda i bolesti. Njihovo prijateljsko i lojalno ponašanje za dupine je od životne važnosti.

Dupini se međusobno sporazumijevaju raznim zvukovima. Nije poznato koliko je razvijen njihov "jezik", ali je sigurno da se oni prepoznaju i da međusobno "razgovaraju". Glavnu hranu dupina sačinjavaju različite vrste riba, glavonošci, mekušci pa i rakovi. Međutim, najčešće love ribe različitih veličina. Svoj način lova prilagođuju vrsti plijena koja im je u tom trenutku na raspolaganju. U području Lošinja dupini provode većinu svog vremena u potrazi za hranom, koju je često teško pronaći u dovoljnim količinama. Zvuk ima ogromnu važnost u životu dupina. Koriste ga za traženje i hvatanje plijena, za komunikaciju s ostalima i za dobivanje akustične karte njihovog okoliša. Zvuci koje proizvode pružaju nam informacije o njihovoj aktivnosti ispod površine ili načinu hranjenja čak i kad nije moguće direktno promatrati njihovo ponašanje. Također zvuk je i jedan od zagađivača životnog prostora dupina jer se većina zvukova koje proizvode čamci, gliseri ili brodovi, posebno oni uzrokovani okretanjem propelera, preklapaju sa frekvencijama koje koriste dupini. S obzirom na malu površinu i zatvorenost Jadranskog mora, te velik pritisak stanovništva, a naročito turista ljeti, dupini u Jadranu suočeni su s više uzroka ugroženosti. Zagađenje mora, koje dolazi s kopna u obliku različitih otrovnih tvari, procesom nakupljanja u organizmu u velikim količinama gomila se u tkivima dupina, te ima dugoročan učinak na populaciju (smanjenje reproduktivne

sposobnost, povećana smrtnost mladunaca, smanjenja imuniteta i pojave bolesti.). U Velom Lošinju se 5. i 6. kolovoza održava Dan dupina, tradicionalna manifestacija kojom se skreće pozornost javnosti na probleme zaštite mora i naravno, dupina.

Josipa Kvesić 7. a

VALENTINOVO

Učenice 8. razreda napravile su anketu o Valentinu.

Učenicima smo postavili nekoliko pitanja.

Evo što učenici naše škole misle o Valentinu.

Što misliš o Valentinu?

Taj dan mi je poseban, jer zaljubljene osobe mogu pokazati ljubav onima koje vole. (Antea, 7. raz.)

To je dan kada zaljubljeni ispunjavu želje svojim simpatijama. (Ana-Maria 3. raz.)

Volim taj dan i nadam se da ću dobiti poruku od svoje simpatije. (Antonija, 8. raz.)

Kako provodiš Valentino?

Valentino provodim kod kuće ili s prijateljima. Taj dan trebali bismo provesti u dobrom raspoloženju. (Antea, 7. raz.)

Valentino provodim razmišljajući o svojoj simpatiji. (Ana-Maria, 4. raz.)

Većinom odem s prijateljima u kino. Među njima se nalazi i moja simpatija. (Antonija, 8. raz.)

Ovo Valentino meni je bilo kao i svako drugo. U razredu smo izmjenjivali poklone.

(Ivana, 8. raz.)

Na ovogodišnje Valentino sam išao nastupati sa svojom plesnom grupom. (Lucijano 4. raz.)

Što radite u školi na taj dan?

Čitamo pjesme i tekstove vezane za Valentino. (Antea, 7. raz.)

U razredu za Valentino se međusobno darivamo i na satu hrvatskog jezika učimo razne ljubavne pjesme. (Ana-Marija, 4. raz.)

Na satu hrvatskog učimo razne ljubavne pjesme i igrokaze. (Antonija, 8. raz.)

Moj razred je izvlačio imena tko će kome kupiti poklon. Ove godine sam izvukao učiteljicu i kupio sam joj jedan predivan poklon. (Lucijano, 4. raz.)

VICOTEKA**HRABRO**

Pita mama Ivicu: -Jesi li ti sinoć trčao niz našu ulicu?

Ivica: -Jesam. Htio sam spriječiti tučnjavu.

Mama: -Da stvarno si hrabar. A tko se potukao?

Ivica: -Ja i još jedan.

JURI ZEKO

Pita Marica Ivicu: -Zašto zec maše ušima dok trči?

Ivica: -Zato što mijenja brzine.

GRAH OD JUČER

Dođe Haso kod Muje u posjet pa mu kaže. -Dragi Mujo, ti, kad dođeš kod mene, najedeš se, a ja kod tebe uvijek gladan. Imaš li bar graha od jučer?

Mujo: -Ima. Dođi sutra.

RAZLIKA

Razgovaraju dva prijatelja i prvi pita drugog: -Koja je razlika između školarca i ministra?

Drugi: -Školarac za neznanje dobije negativnu ocjenu, a ministar veliku plaću.

KUPANJE

- Auu... Mujo, što si pocrnio - pita Haso - jesil' bio na moru?

- Aha, u Doboju - odgovori Haso.

- Ali Mujo, Dobjoj nije na moru!

- Nije? A zato je plaža tako daleko.

ZOLOŠKI VRT

Pita deva mamu:

-Mama, zašto imam tako krupne noge s dva prsta?

-Da ti noge ne upadaju u pijesak za vrijeme putovanja.

-A zašto imam dvije grbe na leđima?

-Da možeš putovati danima, a da ne piješ vodu.

-Mama, a što onda radim u zoološkom vrtu?

OCEANI

-Tata, je li Tihi ocean uvijek tih?

-Svašta. Možeš li izmisliti gluplje pitanje?

-Mogu. Kad je umrlo Mrtvo more?

GLAGOLSKA VREMENA

Učiteljica pita Kristinu:

-Koje je vrijeme ovo: kupuješ, kupujem, kupujemo...?

Kristina odgovara:

-Vrijeme rasprodaje, učiteljice.

JEZICI

Hvali se mama svojim prijateljicama:

-Moj sin uči engleski, njemački i geometriju.

-Stvarno?

-Da. Sine, reci im nešto na geometrijskom.

PRVI LET

Mali komarac krenuo na svoj prvi let. Kad se vratio upita ga mama:

- Kako je bilo?

- Super mama! Kad su me vidjeli kako letim svi su pljeskali.

Filip Marković 7. a

ZAGONETKE

Puna kuća đaka, ni prozora, ni vrata. (šipak)

Na vodu ide, vodu ne pije. (vrč)

Sedam braće, jedne gaće. (grašak)

Bože Barać 7. a

OSMAŠI NA EKSKURZIJI

Svi smo se okupili u dogovoreno vrijeme na velikom parkingu pokraj Gospina otoka i pozdravili se s roditeljima koji uvijek imaju neki savjet za nas. Ukrkali smo se u veliki lijepi autobus na kat i avantura je mogla početi. Jedan od najboljih djelova ekskurzije bio je boravak u autobusu. Svi smo se zabavljali igrajući karte, fotografirajući se, slušajući glazbu, pričajući viceve i radeći još mnogo toga zanimljivoga. Krajolik nas baš i nije zanimao sve dok nismo došli do Slavonije. Svi su bili oduševljeni slavonskim nepreglednim poljima. Ravnica nas je očarala. To

Uz harmoniku, veselje

je za nas bilo nešto novo. Prvi grad u kojem smo stajali je bilo Đakovo. Tamo smo razgledali Ergelu lipicanaca, nažalost konje smo samo gledali, a ne i jahali. Nakon toga posjetili smo čudesnu katedralu. Najviše smo se zabavili u slobodno vrijeme kada smo sami šetali po gradu i razgledavali. Naš hotel se nalazio u Vinkovcima i tamo smo otišli nakon Đakova. Svi smo s nestrpljenjem očekivali dolazak u hotel. Tamo smo se smjestili u sobe, večerali i nakon toga otišli u diskoteku. U diskoteku i nije baš bilo zabavno jer zvučnici nisu dobro radili, a i pjesme su bile dosadne. Nakon toga je slijedila zabava u sobama. Igrali smo razne igre kao što je «boca izazova» i druge.

Sutradan smo krenuli posjetiti Osijek. Osijek je lijep grad koji ima veliku katedralu, igrališta, veliki zoološki vrt i mnoge druge zanimljivosti. Osijekom nas je vodio vodič po imenu Mislav. Zanimljivo je bilo u zoološkom vrtu gdje smo vidjeli mnoge nama egzotične životinje. Posjetili smo i Kopački rit gdje smo ručali. Razgledavanje Kopačkog rita nije prošlo bez teškoća jer su neki učenici dobili alergiju na neke biljke.

Sutradan smo krenuli u Vukovar. Hodajući uz Dunav, došli smo do rijeke Vuke na kojoj se nalazi most koji je granica između Srijema i Slavonije. Posjetili smo dvorac Eltz i Ovčaru. Na Ovčari smo se prisjetili Domovinskog rata i svih boraca koji su se borili za slobodu Vukovara. Mnogi su plakali gledajući križeve na memorijalnom groblju.

Navečer je slijedila zabava u diskoteku, a nakon toga po sobama, kao i svaku večer.

Zadnji dan smo svi morali ustati vrlo rano, spremati stvari i pripremiti se za povratak. Planirali smo posjetiti Zagreb, ali obilazak se, zbog kiše, sveo samo na vožnju ulicama grada. Na povratku u Solin u autobusu smo pjevali i smijali se raznim šalama. Bilo nam je žao što je sve gotovo i činilo nam se da je kratko trajalo, poželjeli smo se vratiti u Vinkovce. U Solin smo stigli u večernjim satima gdje su nas čekali naši brižni roditelji i prijatelji.

Sve u svemu, bolje nije moglo biti!

Djelatnici Osnovne škole kraljice Jelene, šk. god. 2010./2011.

